

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 59. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034111446800/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Kim om den Forfluede Hosediessuel. 53^r

Saias siger/ Luige væ oc etuige spaat
 Ske dem som holde ont for gaat/
 Oc tuert om/ gaat for ont monne acte
 Oc efter mørkitt/ oc icke liuset tracte. 5
 Som vngdommen nu haffuer den onde meen/
 At de holde huercken ret eller ren
 Svad Gud befaller i høyste Troon/
 Hannem lyde dog Stierner/ Sol oc Maan/
 Oc alle Creatur gøre deris lid 10
 Met løst oc glæde huer i sin tid.
 Men Mennisfens børn tencke icke der paa
 Som om liuss dag i blindhed gaa/
 De skøde icke om nogen Erlighed
 Som i deris handel er nock som beted 15
 Som mand om deris Hoser haffuer seet oc hørt
 Huilcke Dieffuelen self haffuer her indført/
 Som flammer oc ildelue er deris sned
 Som de vilde siuncke til Hellsfuede ned/
 Met Saien/ Silcke oc Sløyel 20
 Forfuede de deris skam oc vnderdel
 Idel Dieffuele faage der vd
 Som Gedehamser haffuer huerrende flud
 En stor haab næser der paa er syet
 Oc met atskillige farffue bepryt || 25
 Kilen er oc saa vdsafered 3 + r
 Lige som der hengde honning ved/
 Endog at den forderffuede Natur
 Vil haffue skiult denne figur/
 De gamle hulde det for en stor skam/ 30
 I landet huor mand foer fram/
 Om den sted icke vaare teckit oc dult
 Som naturen self haffuer skiult.

Den første dregt aff gedstind vaar
 Som Gud suobte self om Adams laar/
 Der efter veffuede de Flæder aff Vld
 Meget affhulden oc ærefuld.
 5 Indtil Leret oc Linfleder bleff veffd
 Det gaff dem siden en bedre heffd
 Der næst finge de andet garn
 Spundet til Silke aff orme skarn/
 Siden bleff det aldsammen fuld
 10 Met Perler/ Edelstene Sølf oc Guld
 Der huer met faastelige Kleder bleff smøct
 Da bleff alting i Land oc Rige forrøct.
 Den hellige Augustinus scriffuer saa/
 At Gud giffuer self stor act der paa
 15 Sand maa icke lide den offuerflødighed
 I Kleder oc ander den er hannem led.
 Gud giffue fold gode seder oc tuct/
 Oc it ydmygt Flædebaan/ det staar smuct.
 Hieronimus den Lærefader god ||
 20 Scriffuer oc saa meget der imod
 Sand siger den at vere en tiff
 Oc stiele fra de fattigis lif
 Det som hannem tiloffuer er
 Om hand det vnøsttelige fortær
 25 Gregorius hand scriffuer oc ret vel
 Oc straffer alle dem met skel
 Som finde paa ny vanartige seder
 I mad/ øl/ faast oc Kleder
 At de skulle lide forrig oc quid
 30 I selffuedis pøel til euig tid
 At Gud fand det icke lide nogerlund
 Siger Jephantias saa aff hans mund
 Jeg Herrer oc Sørster hiemsøge vil
 Oc deris Børn oc affkomme der til
 35 Dem skal icke vel behage det
 At de smøct sig met fremmede sed

Hofedieffuelen faager dem en grød
 Huor i de fulle ede deris død
 Oc saa lenge sluge i sig der aff
 Til huer mand forfarer deris straff
 For saadan smøkke oc deylighed 5
 Bliffuer mangen aff/ met sin kysthed
 Moabs Quinders fleder huide som sne
 Giorde Israel stor hiertens vø
 Soreti oc wkysthed vaar straf deris fund
 Erlighed oc kysthed forgiet i samme stund. || 10
 Dina Jacobs Daatter vaar oc slig 61r
 Der Sichem fik hende hiem til sig/
 Da miste hun sin Jomfruelig Krantz
 Mange maatte siden røffue den dang.
 Dauid saa Bersabes huide ben 15
 Sand lod hende hente oc vaar icke seen
 Straf udi Hoer fald saadannen Mand
 Der aff kom iammer i det gandske Land.
 Dette smøkke ved en graff ieg ligne vil
 Som stunes vel deylig nock vden til/ 20
 Men induortis sort oc saare wren
 Met aske oc styndendis døde ben.
 Huilken stor Synd det er faar Gud
 At flede sig saa imod hans bud.
 Met Lompehoser/ huer mands spaat. 25
 Gud hand tager det aldrig for gaat/
 Thuad det er for en anhang
 Som fleder sig met saadan prang
 Denne bog her faar/ huer lesse fand
 Til formaning den menige mand 30
 Ah vilde de høre Gudz ord Quinde oc Mand
 Thuad det ginge da vel til i alle Land

D. Gregorius Vagner til Kæsell.